

تأثیر تنش شوری ناشی از کلرور سدیم و کلسیم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام مختلف کلزای بهاره

علی چراتی آرائی^{۱*}- فربید عباس زاده^۲- ولی الله رامئه^۳- رضا رضایی سوخت آبدانانی^۴

تاریخ دریافت: ۹۰/۷/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۲۳

چکیده

شوری یکی از تنش‌های مهم محدود کننده تولیدات کشاورزی می‌باشد. با توجه به گستردگی خاک‌های شور در کشور، دستیابی به ارقام مقاوم به شوری باعث افزایش میزان عملکرد محصول و بالا رفتن تولید می‌شود. به منظور بررسی تأثیر شوری ناشی از کلرور سدیم و کلسیم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام کلزای بهاره، آزمایشی در گلخانه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی استان مازندران به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۸۸ به اجرا در آمد. چهار سطح شوری شامل (صفر، ۴، ۸ و ۱۲ دسی زیمنس بر متر کلرور سدیم و کلسیم) به عنوان فاکتور اول و ژنتیپ‌ها شامل (زرفام، ساری گل، لین ۱۴، لین ۱۸، لین ۱۱، RG003 و هایولا ۴۰۱) به عنوان فاکتور دوم در نظر گرفته شدند. صفات مورد مطالعه نظیر: عملکرد دانه، ارتفاع بوته، تعداد برگ، وزن تر و خشک، تعداد خورجین در بوته، تعداد خورجین در ساقه اصلی، تعداد دانه در خورجین، طول خورجین، وزن هزار دانه و پرتوتین اندازه‌گیری شدند. نتایج نشان داد که همراه با افزایش شوری، ارتفاع بوته، تعداد برگ، تعداد دانه، تعداد خورجین در بوته، تعداد خورجین در ساقه اصلی، تعداد دانه در خورجین، وزن هزار دانه و عملکرد دانه کاهش یافت. اما در مقابل با افزایش شوری پرتوتین افزایش یافت. به نظر می‌رسد بین ارقام مورد مطالعه رقم هایولا ۴۰۱ و لین ۱۸ با عملکرد بیشتر و کارآبی بالاتری بوده و در مقابل رقم زرفام دارای بیشترین حساسیت به شوری می‌باشد. همچنین در سطوح مختلف شوری میزان پرتوتین به طور معنی‌داری بیشتر از سایر ارقام بود.

واژه‌های کلیدی : کلزا، شوری، عملکرد، اجزای عملکرد

از محیط اطراف ریشه نگهدارند تا فشار و جذب آب برای رشد تداوم داشته باشد. بنابراین وقتی صدمه اسمزی به ریشه وارد می‌شود که افزایش در فشار اسمزی محلول اطراف ریشه به وجود آید و در نتیجه پتانسیل آب خارجی کاهش یابد. در این مورد اثر ناشی از تنش آب باعث می‌شود غلظت نمک محیط اطراف ریشه بیشتر از غلظت درون ریشه شود و پژمردگی و نهایتاً کاهش شادابی و رشد را به دنبال دارد (۳۷). مقدار کاهش رشد گیاه تحت شرایط شوری بسته به نوع نمک، غلظت نمک، مرحله فیزیولوژی گیاه، مدت زمانی که در معرض شوری قرار می‌گیرد و همچنین گونه گیاهی متفاوت است (۱۲).

کلزا (*Berassica napus L.*) از دانه‌های روغنی عمدۀ جهان در دهه‌های اخیر به شمار می‌رود. سطح زیر کشت کلزا از ۸/۲ میلیون هکتار در سال ۱۹۷۰ به بیش از ۳۰/۲ میلیون هکتار تا سال ۲۰۰۷ افزایش پیدا کرد (۲۵). مصرف روغن در ایران به دلیل افزایش رشد جمعیت و مصرف سرانه، افزایش یافته است. با مصرف سرانه ۱۴

مقدمه

شوری خاک یکی از عوامل محیطی است که توزیع و قابلیت تولید بسیاری از گیاهان زراعی مهم را دچار محدودیت می‌کند (۱۹). در شرایط تنش‌های محیطی نظیر کم‌آبی و شوری کاهش ماده خشک می‌تواند به دلیل کاهش سطح برگ، کاهش فشار آماس سلول و کاهش میزان فتوستنت باشد. شوری باعث ایجاد تنش اسمزی در ریشه گیاه می‌شود. گیاهان نیاز دارند که پتانسیل آب درونی را پایین تر

۱- استادیاران مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، مازندران، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت، بجنورد، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانش آموخته کارشناسی-

۴- ارشد زراعت و عضو استعدادهای درخشان باشگاه پژوهشگران جوان، تهران، ایران

مواد و روش‌ها

این آزمایش به منظور بررسی تأثیر تنفس شوری ناشی از کلرور سدیم و کلسیم بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ‌های کلزای بهاره، آزمایشی در سال ۱۳۸۸ در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار به اجرا در آمد. عامل اول ۷ رقم کلزا شامل: (زفام، ساری‌گل، لاین ۱۸، لاین ۱۴، لاین ۱۳، RGS003)، لاین ۱۱۱ و هایولا (۴۰۱) و عامل دوم ۴ سطح شوری شامل: S_0 (شاهده)، S_1 (۴)، S_2 (۲)، S_3 (۱۲) دسی‌زیمنس بر متر با استفاده از دو نوع نمک (کلرور سدیم و کلرور کلسیم) به نسبت ۱: ۴ بودند. واحدهای آزمایش شامل گلدان‌های پلاستیکی با قطر ۲۳ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۹ سانتی‌متر بود. محیط گلخانه در شرایط نور طبیعی در بهار و تابستان قرار گرفته و دما در روز 22 ± 3 و در شب 15 ± 3 درجه سانتی‌گراد تنظیم گردید. به منظور جلوگیری از تجمع نمک در گلدان‌ها چهار سوراخ به قطر یک سانتی‌متر در ته گلدان‌ها، به عنوان زهکش تعییه شد. بذرهای ژنوتیپ‌های کلزا که توسط هیپوکلریدسدیم ۵٪ خذعنوفی شده بودند در گلدان‌ها کشت شدند، در هر گلدان ۱۰ عدد بذر به عمق ۳ سانتی-متر کاشته شد. گلدان‌ها از مرحله کاشت تا مرحله جوانه‌زنی با آب مقطر آبیاری شدند، و پس از ثبت تاریخ دقیق سبز شدن (از زمانی که ۵ درصد سبز شدن) انجام شد. گلدان‌ها با غلظت‌های مختلف شوری که تهیه گردید آبیاری شدند، ۲ هفته بعد از استقرار بوته‌ها به ۵ بوته در گلدان تنک شدند. در مرحله ۴ برگی، با افزودن تدریجی محلول‌های شوری ناشی از غلظت‌های کلرور سدیم و کلرور کلسیم شروع گردید در تیمار با شوری مورد نظر آنقدر آبیاری صورت گرفت که شوری ورودی و خروجی گلدان‌ها با هم مساوی گردید. اعمال تیمارهای شوری تا پایان مرحله رسیدگی با غلظت‌های ذکر شده ادامه داشت و آبیاری به صورت هفتگی انجام شد. دو ماه بعد از اعمال تنفس شوری، از هر گلدان ۴ بوته کفیر^۱ گردید و در مرحله رسیدگی نیز صفاتی نظیر: ارتفاع بوته، تعداد برگ، وزن تر و خشک، تعداد دانه، تعداد دانه در غلاف، تعداد غلاف در بوته، تعداد غلاف در ساقه اصلی، طول غلاف، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و پرتوتین اندازه‌گیری شدند.

روش اندازه‌گیری پرتوتین

نمونه‌های خشک گیاهی ابتدا (۱۰/۵ گرم) در ۵ میلی لیتر بافر تریس اسید کلریدریک ساییده و سپس نمونه‌ها با دور بالا سانتریفیوژ شدند. ۰/۰۵ میلی لیتر از محلول رویی نمونه سانتریفیوژ شده را برداشته و به آن یک میلی لیتر معرف (۰/۵ میلی لیتر تارتارات سدیم ۲ درصد + ۰/۵ میلی سولفات مس ۱ درصد ۱۰+ میلی لیتر کربنات سدیم ۱۰ درصد محلول در هیدروکسید سدیم ۰/۵ نرمال) اضافه کرده و در حرارت آزمایشگاه به مدت ۱۵ دقیقه قرار داده شد و سپس سه

کیلوگرم، سالانه حدود ۹۸۰ هزار تن روغن نباتی مورد نیاز می‌باشد که بیش از ۹۰ درصد آن از خارج وارد می‌شود (۱۰). سطح زیر کشت و تولید کلزا در ایران در سال زراعی ۸۷-۸۸ به ترتیب ۲۵۰ هزار هکتار و ۱۵۸۷ هزار تن گزارش شده است (۳). در گیاهان زراعی، شوری ضمن تأثیر منفی بر عملکرد و اجزای عملکرد، بسیاری فرآیندهای دخیل در رشد و نمو گیاهان را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۸ و ۲۱). در کلزا شوری محیط، رشد ریشه، ظهور برگها و تشکیل اولین میانگرهای را کاهش می‌دهد. در صورت تداوم روند شوری در مراحل بعدی رشد موجب کاهش ارتفاع گیاه، کاهش تعداد غلاف و کاهش تعداد دانه در غلاف می‌شود (۱۵ و ۱۶). اشرف و مکنیلی (۱۸) بر روی گیاه کلزا به این نتیجه رسیدند که با افزایش شوری عملکرد و اجزای عملکرد به طور معنی‌داری کاهش می‌یابند. بلوچ و همکاران (۲۰) بر روی گیاه کلزا اظهار نمودند که افزایش بیان در محیط ریشه سبب کاهش میزان جذب یون پتابسیم و پائین آمدن نسبت پتابسیم به سدیم می‌گردد. اشرف و مکنیلی (۱۸) در مطالعات خود بر روی کلزا به این نتیجه رسیدند که واریته‌های متتحمل به شوری در هنگام مواجه با شوری دارای غلظت سدیم و کلر کمتر و بالعکس غلظت پتابسیم، منیزیم و کلسیم بیشتر در شوری در مقایسه با واریته‌های حساس، نسبت K/Na و Ca/Na بالاتری دارند. در اکثر مطالعات انجام شده روی کلزا (۱۷ و ۲۴) و گندم (۷) افزایش شوری اثر منفی معنی‌داری بر عملکرد بیولوژیک داشته است. بنا به گزارش کایا و همکاران (۲۹) شوری با تأثیر بر رشد رویشی و زایشی گیاه، موجب کاهش عملکرد دانه در اسفناج می‌گردد. کتریج و همکاران (۲۸) در یک سری مطالعات گلدانی بر روی گیاهان مختلف مراحل اولیه رشد را بررسی و مقدار آستانه شوری را ۰/۸ و شیب کاهش رشد را تا حدود ۳۰ روز بعد از کشت برای آفتابگردان ۱/۶- و برای ذرت ۷/۵- تعیین نمودند. نتایج آزمایش فیضی (۱۱) نشان می-دهد که با شور شدن کیفیت آب آبیاری از ۲ دسی‌زیمنس بر متر به ۸ دسی‌زیمنس بر متر ۳۱ درصد کاهش عملکرد دانه گندم (رقم روشن) داشته است. در مجموع با توجه به اراضی لب شور در استان مازندران جهت توسعه سطح کشت کلزا ضروری است که ارقام و لاین‌هایی که در سطح تجاری کشت می‌شوند و یا اینکه در پروژه‌های اصلاحی به عنوان لاین‌های برتر شناخته شدند و از نظر تحمل به تنفس شوری تحقیقات گسترده‌ای در این زمینه بیش از پیش مورد توجه است. لذا در این مطالعه تأثیر تنفس شوری ناشی از کلرید سدیم و کلسیم بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام مختلف کلزای بهاره صورت گرفته است.

کاهش ارتفاع گیاه ایجاد خشکی فیزیولوژیکی در محیط ریشه و همچنین رقابت Cl^- و SO_4^{2-} با NO_3^- توسط میبدی و قره‌یاضی (۱۴) گزارش شده است.

تعداد برگ در بوته

نتایج نشان داد که ژنوتیپ و شوری تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف آماری بر تعداد برگ در بوته داشتند ولی اثر متقابل این دو بر تعداد برگ بی‌تأثیر بود (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که تعداد برگ در بوته در ارقام مورد بررسی از ۹/۳۳ الی ۱۳/۰۰ به ترتیب مربوط به لاین ۱۱۱ و لاین ۱۸ متغیر بوده است در ضمن هایولا ۴۰۱ و لاین ۱۴ به ترتیب برابر ۱۰/۸۳ و ۱۰/۴۲ در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری تعداد برگ روند کاهشی پیدا کرده است، به طوری‌که تعداد برگ در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۱۳/۳۸ الی ۸/۱۹ متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان گفت شوری از طریق کاهش فشار تورژسانس سبب کاهش رشد و توسعه سلول‌ها خصوصاً در برگ‌ها گردیده و به همین دلیل اولین اثر محسوس شوری بر روی گیاهان به صورت تعداد کمتر برگ‌ها، اندازه کوچکتر آن‌ها و ارتفاع کمتر گیاهان مشاهده گردید. بعلاوه از آن‌جا که شوری موجب اختلال در جذب عناصر غذایی و بر هم زدن تعادل یونی در گیاه می‌شود (۱۴) می‌توان کاهش رشد و توسعه برگ‌ها و ساقه را به کمبود عناصر غذایی و اختلال تعذیب‌های ناشی از شوری نسبت داد. بنا به گزارش‌های موجود، شوری سبب کاهش ریشه و برگ، تعداد برگ، سطح برگ در ذرت (۲۲ و ۳۴) و (۳۸) می‌شود. ماس و گریو (۳۴) بیان نمودند که تنش شوری از تعداد نهایی برگ بر روی ساقه اصلی کاسته و دوره رشد رویشی ساقه را کوتاه می‌نماید.

وزن تر و خشک

نتایج آزمایش (جدول ۱) نشان داد که ژنوتیپ و شوری تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد بر وزن تر داشتند ولی اثرات متقابل دو عاملی بر وزن تر بی‌تأثیر بود. مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد وزن تر در ارقام مورد بررسی از ۲۳/۰۵ الی ۲۸/۷۷ رگم در بوته به ترتیب مربوط به رقم زرفام و RGS003 متغیر بوده است در ضمن رقم هایولا ۴۰۱ و لاین ۱۴ با وزن تر ۲۷/۶۹ و ۳۸/۵۷ و ۲۷/۶۹ رگم در بوته در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری، وزن تر روند افزایشی پیدا کرده است، به طوری‌که وزن تر در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۲۶/۴۲ الی ۲۹/۴۴ رگم در بوته متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲).

میلی لیتر معرف فولین ۰/۲ نرمال به محلول بالا اضافه شد. محلول حاصل به مدت ۱۵ دقیقه در بن ماری در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت و سپس میزان جذب توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر (U.V) مدل ۲۰۰۰ هیتاچی در طول موج ۶۲۵ نانومتر قرائت و با استفاده از فرمول ذیل مقدار پروتئین محاسبه شد.

$$M = \frac{C \times 0.005}{W}$$

M = مقدار پروتئین در هر گرم ماده خشک گیاهی

W = وزن خشک نمونه

C = غلاظت

در پایان داده‌های بدست آمده، توسط نرم افزار آماری-*MSTAT* مورد تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح احتمال خطای ۵٪ انجام شد و رسم نمودارها نیز توسط نرم افزار *Excel* صورت گرفت.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که ارتفاع بوته از نظر آماری تحت تأثیر ژنوتیپ و شوری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف معنی‌داری را نشان داد (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که ارتفاع بوته در ارقام مورد بررسی از ۶۹/۱۷ الی ۴۷/۰۴ سانتی‌متر به ترتیب مربوط به رقم زرفام و هایولا ۴۰۱ متغیر بوده است در ضمن رقم ساری گل و لاین ۱۱۱ با ارتفاع بوته ۶۶/۹۲ و ۶۵/۸۰ سانتی‌متر در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری ارتفاع بوته روند کاهشی پیدا کرده است، به طوری‌که ارتفاع بوته در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۶۸/۶۸ الی ۵۰/۶۳ می‌شود. میانگین ارتفاع بوته در این سه سطح متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). نتایج حاکی از کاهش ارتفاع بوته، سطح برگ و طول ساقه در اثر شوری در گیاهان مختلفی مانند ذرت (۳۳)، سورگوم (۳۲)، جو (۵) و گندم (۳۰) گزارش شده است. سینگ و سینگ (۴۰) در بررسی تأثیر شوری بر گیاه کاهش ارتفاع بوته و مساحت سطح برگ برگ گیاه در شرایط شور را گزارش نمودند. شوری با کاهش تقسیم و طویل شدن سلولی باعث کاهش ارتفاع بوته می‌گردد (۱۴). حسین و همکاران (۲۶) با اعمال تنش شوری بر روی ارقام نیشکر، شاهد کاهش چشمگیر میزان رشد در ارقام را مورد مطالعه و شوری را عامل موثری در کاهش وزن، طول ساقه‌های این گیاه معرفی کردند و در عین حال با بررسی اثر تنش رطوبتی در مراحل مختلف رشد و توسعه‌ی ذرت بیان کردند که با افزایش تنش، رشد ساقه و ارتفاع بوته کاهش می‌یابد. بنابراین براساس نتایج بدست آمده می‌توان به این پی‌برد که صدمه‌ی اسمزی، سمیت یون‌ها و تغییر در تعادل مواد غذایی قابل دسترس، از جمله عوامل دخیل در کاهش ارتفاع گیاه در محیط شور هستند. از دلایل

جدول ۱- تجزیه واریانس (میانگین مربوطات) صفات مورد بررسی تحت تیمارهای شوری و زنوتیپ‌های مختلف کلرا

تعداد برگ در بوته	تعداد خشک پرتوپین	وزن تر بوته	وزن خشک بوته	ارتفاع بوته	تعداد خوبین در خوبین در ساقه اصلی	تعداد دانه در خوبین	طول خوبین خوبین	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه	df	مانع تغییرات
۲/۱۹۵ ^{ns}	۳/۸۰۵ ^{ns}	۱/۱۹۵ ^{ns}	۳/۸۰۵ ^{ns}	۱/۱۹۴ ^{ns}	۱/۱۹۴ ^{ns}	۱/۱۹۴ ^{ns}	۱/۱۹۴ ^{ns}	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۲۴/۲۷۱ ^{ns}	زکار
۱/۱۰۳ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۱/۱۹۰ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۱/۸۲۰ ^{**}	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۸۲۰ ^{**}	(A) زنوتیپ
۱/۱۳۹ ^a	۱/۳۳۵ ^a	۱/۱۳۹ ^a	۱/۱۳۵ ^{ns}	۱/۱۳۹ ^a	۱/۱۳۹ ^a	۱/۱۳۹ ^a	۱/۱۳۹ ^a	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۱۳۹ ^a	(B) شوری
۱/۱۷۷ ^{ns}	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۱۰۸ [*]	(A×B)				
۲/۱۷۳ ^{ns}	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۹۵ ^{ns}	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۱/۱۰۸ [*]	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۱۰۸ [*]	خننا

نحوه ترتیب غیرمعنی داری و معنی دار سطح اختصار ۱ درصد

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی تحت تیمارهای شوری و زنوتیپ‌های مختلف کلرا

تعداد برگ در بوته	تعداد خشک پرتوپین (درصد)	وزن تر در بوته (گرم در بوته)	ارتفاع بوته (سانچی متر)	تعداد خوبین در ساقه اصلی	تعداد خوبین در بوته	تعداد خوبین در	طول خودجین (سانچی متر)	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در بوته	تیمارها
۹/۱۵ ^b	۴/۱۶ ^b	۵/۱۹۳ ^b	۳/۸/۲۲ ^a	۵/۶/۹۳ ^b	۵/۶/۹۳ ^b	۲/۱/۱۵ ^c	۸/۸/۷۴ ^b	۵/۶/۸۸ ^{bc}	۲/۲۹ ^{ab}	۰/۰۹/۸ ^d	RGS003
۱/۰۴۲ ^b	۱/۱۷۴ ^b	۲/۱۹۸ ^{cd}	۲/۷/۹۹ ^{bc}	۵/۷/۹۳ ^b	۵/۷/۹۳ ^c	۱/۱/۰۳ ^e	۵/۷/۹۴ ^d	۱/۰۴ ^d	۳/۹/۹ ^e	۱/۳/۹ ^e	زن
۹/۱۹ ^b	۱/۱۴ ^a	۱/۱۰ ^d	۱/۱۰ ^c	۱/۱۰ ^c	۱/۱۰ ^d	۴/۱/۸۴ ^f	۲/۸/۸ ^e	۴/۴۲ ^e	۰/۱۱ ^e	۰/۰/۸ ^f	زن
۱/۳۰ ^a	۴/۳۲ ^{cd}	۱/۴۱ ^{bc}	۲/۴۰ ^{ab}	۵/۹۱ ^b	۵/۹۱ ^b	۳/۵/۰۹ ^a	۸/۸/۸ ^b	۵/۸/۸ ^b	۲/۰۴ ^{bc}	۱/۱۵ ^a	زن
۱/۰/۸۳ ^b	۳/۹ ^e	۱/۱۱ ^a	۱/۱۱ ^a	۶/۹۱ ^a	۶/۹۱ ^a	۱/۰/۱ ^a	۲/۳/۳۳ ^a	۱/۰/۱ ^a	۲/۱۴ ^a	۹/۶/۷ ^b	هلایو
۹/۱۳۳ ^b	۴/۱۵ ^{bc}	۲/۹۱ ^a	۲/۹۱ ^a	۶/۹۱ ^a	۶/۹۱ ^a	۲/۰/۱ ^c	۵/۵۴۴ ^{cd}	۵/۵۴۴ ^{cd}	۲/۰۲ ^{bc}	۱/۰۰ ^b	۱/۰۱ ^b
۹/۱۷۵ ^b	۴/۱۱ ^{de}	۲/۹۱ ^{cd}	۲/۹۱ ^c	۶/۹۱ ^a	۶/۹۱ ^a	۱/۹/۷۷ ^d	۹/۱/۳۳ ^b	۹/۱/۹۸ ^b	۱/۰۳ ^c	۱/۱۷۳ ^c	لاری
شوری											
۱۲/۳۸ ^a	۴/۱۵ ^{ab}	۴/۱۷۳ ^a	۴/۱۷۳ ^a	۵/۸/۶۸ ^a	۵/۸/۶۸ ^b	۱/۱/۰ ^a	۵/۷/۸۴ ^a	۵/۷/۸۴ ^b	۱/۶۹ ^b	۲/۱۳۹ ^a	•
۱۱/۱۰ ^b	۴/۱۴۳ ^b	۵/۱۵ ^a	۳/۴/۱۱ ^a	۶/۶۱ ^a	۶/۶۱ ^a	۱/۱/۰ ^a	۵/۶۳۸ ^{ab}	۵/۶۳۸ ^{ab}	۱/۹۱ ^a	۸/۱۳ ^a	+
۸/۱۹۵ ^c	۴/۱۳۷ ^b	۵/۱۵ ^a	۳/۲۱ ^a	۵/۸/۲۴ ^a	۵/۸/۲۴ ^a	۱/۱۲۵ ^c	۵/۴۷ ^{bc}	۵/۴۷ ^{bc}	۱/۲۲ ^c	۹/۲۹۳ ^c	۸
۸/۱۱۹ ^c	۴/۱۶۵ ^a	۴/۱۶۵ ^a	۲/۹/۱۴ ^a	۵/۰/۱۴ ^c	۵/۰/۱۴ ^c	۱/۱۷۱ ^c	۷/۴/۵۷ ^c	۷/۴/۵۷ ^c	۱/۱۳ ^c	۵/۸/۱ ^d	۱۲

نحوه ترتیب غیرمعنی داری و معنی دار سطح اختصار ۱ درصد براساس آزمون چند اندامی دانکن

در درستون و در هر گروه تیمارهای دارای جروف مشترک تقاضا معنی داری در سطح اختصار ۱ درصد براساس آزمون چند اندامی دانکن

طوریکه تعداد دانه در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۷۱۳/۹ الی ۵۸۱/۸ عدد متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تقسیک گردیدند (جدول ۲). نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیک و شوری در شکل ۱ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی دار در سطوح شوری و رقم برای تعداد دانه مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر تعداد دانه در پلات با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی باشد، به طوریکه رقم زرفام در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۱۴۴/۳ الی ۱۳ عدد متغیر بوده است در صورتی که لاین ۱۸ از ثبات تعداد دانه بیشتری ناشی از تغییرات سطوح شوری برخوردار بوده است به طوریکه تعداد دانه در پلات مربوط به این ژنتیک در سطح شوری صفر و ۱۲ به ترتیب برابر ۱۲۵۰ و ۱۰۶۶ متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر هایولا ۴۰۱ و ساری گل از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. ماس و گریو (۳۴) دریافتند که تنفس شوری در ظرفیت نهایی دانه تغییراتی را ایجاد می کنند، به طوری که باعث کاهش معنی داری در تعداد بالا می گردد.

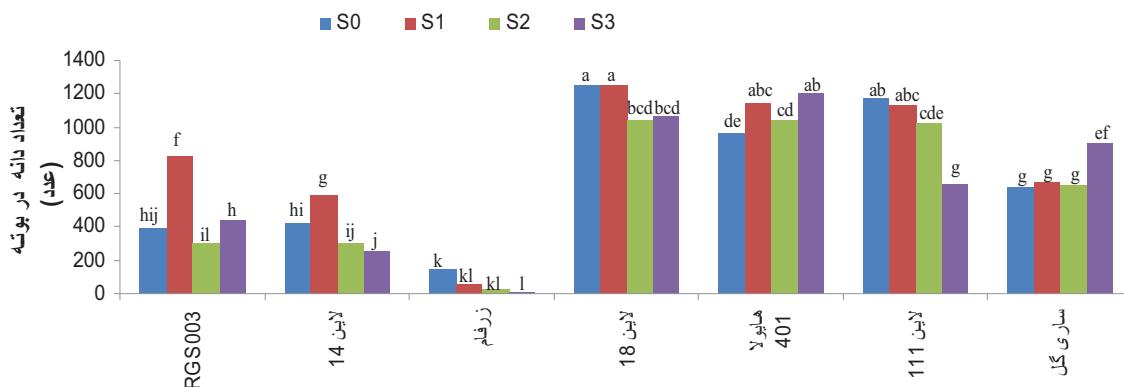
تعداد دانه در خورجین

این صفت از نظر آماری تحت تأثیر ژنتیک، شوری و اثرات متقابل ژنتیک و شوری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف آماری را نشان دادند (جدول ۱). مقایسه میانگین های اثرات ساده نشان داد که میانگین تعداد دانه در خورجین در ارقام مورد بررسی از ۲۸/۰۸ الی ۱۰۱/۵ به ترتیب مربوط به رقم زرفام و هایولا ۴۰۱ و ۱۱۵۵ عدد به ترتیب مربوط به رقم زرفام و لاین ۱۸ متغیر بوده است در ضمن لاین ۱۱۱ و هایولا ۴۰۱ با تعداد دانه ۹۶۵/۷ عدد در رتبه های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری تعداد دانه در پلات روند کاهشی حاصل نموده است، به

وزن خشک از نظر آماری تنها تحت تأثیر ژنتیک در سطح احتمال خطای یک درصد تفاوت معنی داری را نشان داد (جدول ۱). مقایسه میانگین های اثرات ساده نشان داد که وزن خشک در ارقام مورد بررسی از ۴/۰۳ الی ۷/۱۳ گرم در بوته به ترتیب مربوط به رقم زرفام و هایولا ۴۰۱ متغیر بوده است در ضمن رقم RGS003 و لاین ۱۸ با وزن خشک ۵/۹۲ و ۵/۴۱ گرم در بوته در رتبه های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری وزن خشک در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۴/۷۳ الی ۴/۸۵ گرم در بوته متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تقسیک گردیدند (جدول ۲). کاهش وزن خشک اندام هوایی با افزایش شوری در کلزا ۱ و ۲ نیز گزارش شده است. همچنین براساس آزمایشی که ساکر و همکاران (۴۲) بر روی تأثیر بعضی از آنتی اکسیدانها بر روی گیاهان کانولا تحت شرایط شوری انجام دادند، گزارش کردند که بیشتر پارامترهای رشد شامل وزن ماده خشک، عملکرد و دانه در خورجین، شاخص دانه، عملکرد در گیاه کانولا به طور معنی داری با افزایش سطوح نمک کاهش یافت.

تعداد دانه در بوته

تعداد دانه در بوته به طور معنی داری تحت تأثیر ژنتیک، شوری و اثرات متقابل ژنتیک و شوری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف معنی داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین های اثرات ساده نشان داد که تعداد دانه در بوته در ارقام مورد بررسی از ۶۰/۵۸ الی ۱۱۵۵ عدد به ترتیب مربوط به رقم زرفام و لاین ۱۸ متغیر بوده است در ضمن لاین ۱۱۱ و هایولا ۴۰۱ با تعداد دانه ۹۶۵/۷ و ۱۰۰/۱ عدد در رتبه های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری تعداد دانه در پلات روند کاهشی حاصل نموده است، به

شکل ۱- روند تعداد دانه در بوته تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیک های مختلف کلزا

۱۳/۷۱ متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۳ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی دار در سطوح شوری و رقم برای تعداد خورجین در بوته مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر تعداد خورجین در بوته با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی باشد، به طوریکه لاین ۱۴ در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۱۷/۳۴ الی ۶/۳۳ متغیر بوده است در صورتی که رقم ساری گل از ثبات تعداد خورجین در بوته بیشتری ناشی از تغییرات سطوح شوری برخوردار بوده است به طوریکه تعداد خورجین در بوته مربوط به این رقم هایولا ۴۰۱ در سطوح شوری صفر و ۱۲ به ترتیب برابر ۲۴/۴۵ الی ۲۴/۲۳ متغیر بوده است. سنا و همکاران (۳۹) گزارش دادند که تعداد خورجین در بوته تعیین کننده‌ی عملکرد دانه در کلزا است و سهم مهمی در عملکرد دانه دارد. تعداد دانه در خورجین یکی از مولفه‌های مهم در خورجین به شمار می‌آید. براساس گزارش محمود و همکاران (۳۵) ممکن است کاهش تعداد خورجین از افزایش هورمون اسید آبسیسیک ناشی شده باشد زیرا زیاد بودن این هورمون می‌تواند سبب مرگ دانه‌های گرده شده پس تعداد تعداد گل‌های تلیق شده و تعداد خورجین را کاهش می‌دهد. البته در گیاه کلزا زمان تولید گل، نیز سرنوشت آن را تعیین می‌کند و از آن‌جا که تنش اعمال شده از یک طرف موجب تسریع در گل‌دهی و کاهش طول دوره‌ی گل‌دهی شده و از طرف دیگر سبب رشد رویشی کمتر و در نتیجه تولید مواد فتوستراتی کمتر گشته و تحت این شرایط گیاه بقای خود را به هزینه‌ی کاهش تعداد خورجین تضمین می‌کند.

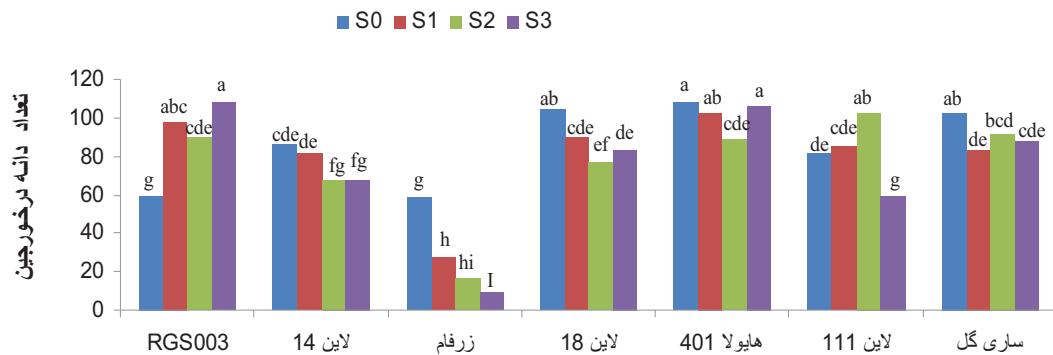
تعداد خورجین در ساقه اصلی

نتایج آزمایش (جدول ۱) نشان داد که ژنتیپ، شوری و اثرات متقابل ژنتیپ و شوری تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال خطای یک درصد بر تعداد خورجین در ساقه اصلی داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که تعداد خورجین در ساقه اصلی در ارقام مورد بررسی از ۳/۱۶ الی ۶/۵۸ به ترتیب مربوط به رقم زرفام، هایولا ۴۰۱ و ساری گل متغیر بوده است در ضمن لاین ۱۱ و لاین ۱۸ با تعداد خورجین در ساقه اصلی ۶/۱۶ و ۵/۹۰ در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری تعداد خورجین در ساقه اصلی روند کاهشی حاصل نموده است، به طوریکه تعداد خورجین در ساقه اصلی در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۵/۹۵ الی ۵/۳۳ متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲).

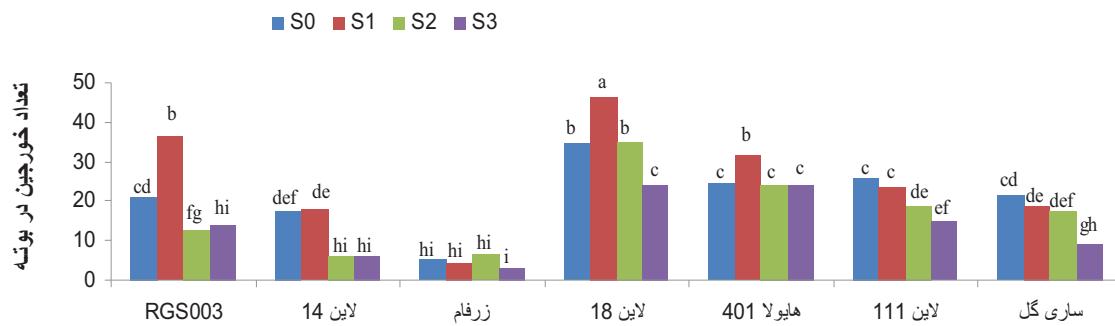
با افزایش سطوح شوری تعداد دانه در خورجین روند کاهشی حاصل نموده است، به طوریکه تعداد دانه در خورجین در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۸۵/۹۰ الی ۷۴/۵۷ متغیر بوده است. همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۲ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی دار در سطوح شوری و رقم برای تعداد دانه در خورجین مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر تعداد دانه در خورجین با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی باشد، به طوریکه رقم زرفام در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۵۹ الی ۹ متغیر بوده است در صورتی که رقم هایولا از ثبات تعداد دانه در خورجین بیشتری ناشی از تغییرات سطوح شوری برخوردار بوده است به طوریکه تعداد دانه در خورجین مربوط به این ژنتیپ در سطح شوری صفر و ۱۲ به ترتیب برابر ۱۰۸ و ۱۰۶/۳ متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر لاین ۱۴ و ساری گل از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. ماس و گریو (۳۴) بیان نمودند که با افزایش شوری در ظرفیت نهایی دانه تغییراتی را ایجاد می‌کند، به طوری که باعث کاهش معنی‌داری در تعداد دانه در بالا می‌گردد. کیمیر (۳۱) به نقل از مندهام و سالیسیوری گزارش کرد تنش اولیه آب در مرحله رشد غلافها، تعداد آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در حالی که تنش در زمان دیرتر بر تعداد دانه در غلاف اثر دارد. گزارش‌های مندهام و سالیسیوری (۳۶) حاکی از آن است که تعداد دانه در خورجین به طور متوسط از ظرفیتی نزدیک به ۳۰ تخمک در زمان گل‌دهی برخوردار است ولی تعداد نهایی آن همواره از مقدار مذکور کمتر است. زیرا عواملی مانند شوری، فشار اسمزی، کمود آب و دیگر عوامل محیطی در کاهش تعداد دانه در خورجین موثر است.

تعداد خورجین در بوته

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تعداد خورجین در بوته از نظر آماری تحت تأثیر ژنتیپ، شوری و اثرات متقابل دو عاملی در سطح احتمال خطای یک درصد تفاوت معنی‌داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که میانگین تعداد خورجین در بوته در ارقام مورد بررسی از ۴/۸۴ الی ۴/۰۹ به ترتیب مربوط به رقم زرفام و لاین ۱۸ متغیر بوده است در ضمن رقم هایولا ۴۰۱ و RGS003 با تعداد دانه ۱۱/۲۶ و ۱۵/۲۱ در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری تعداد خورجین در بوته روند کاهشی حاصل نموده است، به طوریکه تعداد خورجین در بوته در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۵۰/۲۱ الی

شکل ۲- روند تعداد دانه در خورجین تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیپ‌های مختلف کلزا

شکل ۳- روند تعداد خورجین در بوته تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیپ‌های مختلف کلزا

طول خورجین به طور معنی‌داری تحت تأثیر ژنتیپ، شوری و اثرات متقابل دو عاملی در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف معنی‌داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده تسان معنی‌داری نداشتند (جدول ۱). متر به ترتیب مربوط به رقم زرفام و هایولا ۴۰۱ متری متغیر بوده است در ضمن رقم ساری گل و لاین ۱۸ به طول ۵/۹۹ و ۵/۸۸ متری مترا در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲)، با افزایش سطوح شوری طول خورجین روند کاهشی حاصل نموده است، به طوریکه طول خورجین در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۵/۷۸ الی ۵/۴۲ سانتی‌متر متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۴ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی‌داری در سطوح شوری و رقم برای تعادل خورجین در ساقه اصلی مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر تعادل خورجین در ساقه اصلی با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی‌باشد، به طوریکه در رقم ساری گل در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۷/۳۳ الی ۶/۶۶ متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر لاین ۱۴ و هایولا از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه به افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. براساس گزارش اسکارس برایک و دانلز (۴۱) اعمال تنش رطوبت در مرحله رشد طولی ساقه اصلی بر تعادل شاخه‌های فرعی اثر منفی گذاشت و همچنین اعمال تنش در مرحله گل‌دهی موجب کاهش تعداد غلاف‌ها و در مرحله غلاف‌بندی سبب کاهش وزن هزار دانه گردید.

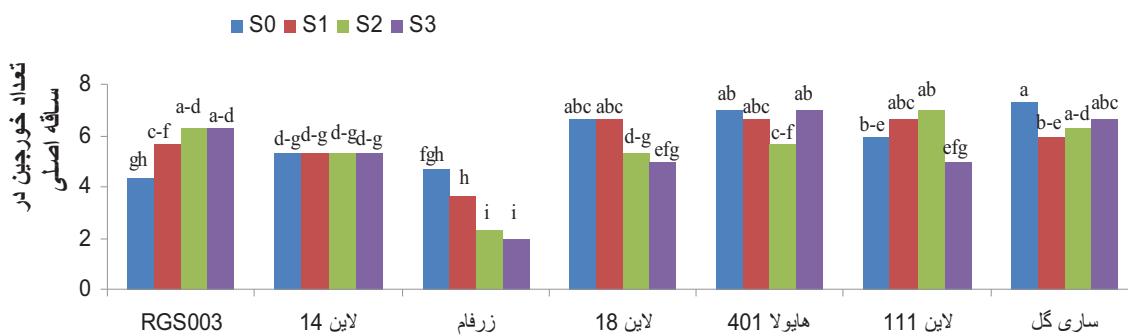
نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۴ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی‌داری در سطوح شوری و رقم برای تعادل خورجین در ساقه اصلی مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر تعادل خورجین در ساقه اصلی با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی‌باشد، به طوریکه در رقم ساری گل در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۷/۳۳ الی ۶/۶۶ متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر لاین ۱۴ و هایولا از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه به افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. براساس گزارش اسکارس برایک و دانلز (۴۱) اعمال تنش رطوبت در مرحله رشد طولی ساقه اصلی بر تعادل شاخه‌های فرعی اثر منفی گذاشت و همچنین اعمال تنش در مرحله گل‌دهی موجب کاهش تعداد غلاف‌ها و در مرحله غلاف‌بندی سبب کاهش وزن هزار دانه گردید.

ضمن رقم هایولا ۴۰۱ و RGS003 با عملکرد ۲/۴۲ و ۲/۲۹ گرم در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری وزن هزار روند کاهشی حاصل نموده است، به طوریکه وزن هزار در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۱/۳۶ الی ۲/۸۹ گرم متغیر بوده است. و همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). بر اساس آزمایش‌هایی که به منظور بررسی اثر تنش شوری بر عملکرد کلزا انجام شده با افزایش شوری عملکرد کاهش یافت (۱). نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۶ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی دار در سطوح ژنتیپ و شوری برای وزن هزار دانه در ارقام مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر وزن هزار دانه با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی‌باشد، به طوریکه رقم هایولا ۴۰۱ در اثر افزایش سطوح شوری مبتین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۱/۱۸ الی ۱/۷۸ گرم متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر لاین ۱۴ و زرفام از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری برخوردار بودند.

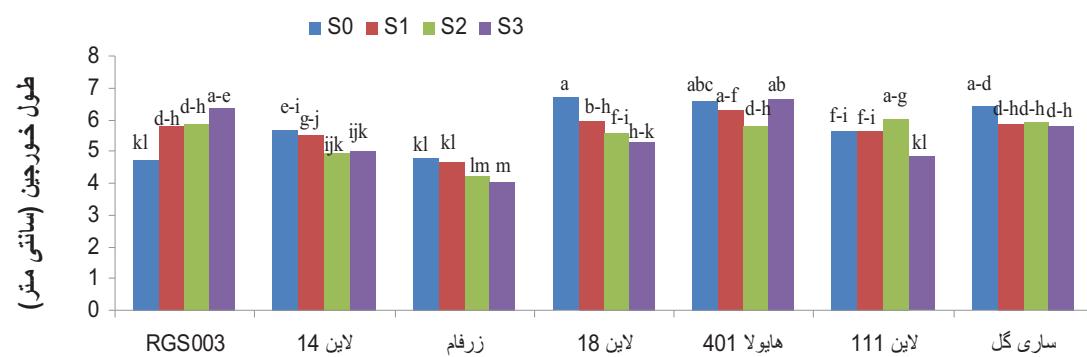
توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی‌باشد، به طوریکه رقم ساری گل در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۶/۴۳ الی ۵/۷۹ سانتی‌متر متغیر بوده است، بقیه ارقام به جزء RGS003 که روند افزایشی را با توجه به بالا رفتن سطح شوری داشته است از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. راجه‌هار و پال (۳۸) در آزمایش مزرعه‌ای روی ۵ رقم ذرت با مقادیر مختلف شوری گزارش کردند که طول بالا کاهش یافت. ماس و گریو (۳۴) اظهار داشتند که تنش شوری در ظرفیت نهایی دانه تغییراتی را ایجاد می‌کند، به طوری که باعث کاهش معنی داری در طول بالا می‌گردد.

وزن هزار دانه

وزن هزار دانه از نظر آماری تحت تأثیر ژنتیپ، شوری و اثرات متقابل ژنتیپ × شوری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف آماری را نشان می‌دهد (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که وزن هزار دانه در ارقام مورد بررسی از ۱/۶۱ الی ۲/۴۶ گرم به ترتیب مربوط به رقم زرفام و لاین ۱۴ متغیر بوده است در

شکل ۴- روند تعداد خورجین در ساقه اصلی تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیپ‌های مختلف کلزا

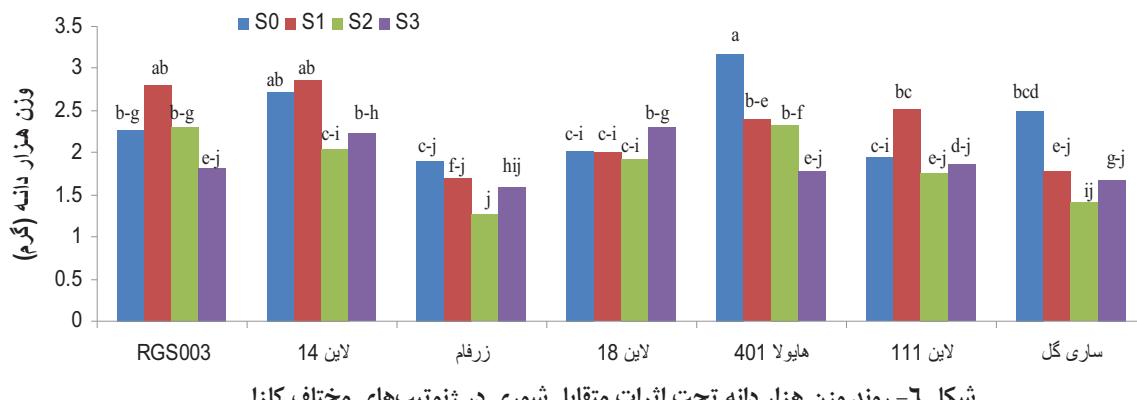
شکل ۵- روند طول خورجین تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیپ‌های مختلف کلزا

به طوریکه عملکرد دانه در سطوح صفر و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین ۱/۶۹ الی ۱/۱۲ گرم در گلدان متغیر بوده است. همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تفکیک گردیدند (جدول ۲). فرانکوئیس (۲۴) نشان داد که عملکرد دانه کلزا در اثر شوری به میزان قابل ملاحظه ای کاهش یافت. نتایج اثر متقابل سطوح ژنتیپ و شوری در شکل ۷ درج شده است. بر این اساس اثر متقابل معنی دار در سطوح ژنتیپ و شوری برای عملکرد در ارقام مبین آن است که عکس العمل ارقام از نظر عملکرد دانه با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی باشد، به طوریکه رقم هایولا ۴۰۱ در اثر افزایش سطوح شوری بیشترین کاهش را در مقایسه با تیمار شاهد خودش داشته است و مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی ۱۲ دسی زیمنس بر متر از ۱/۷۹ الی ۲/۰۸ گرم در گلدان متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر RGS003 و زرفام از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری برخوردار بودند. همچنین دهقان و نادری (۶) در ارزیابی تحمل به شوری ارقام ذرت گزارش نمودند که با افزایش شوری از ۲ به ۸ دسی زیمنس بر متر عملکرد دانه، وزن هزار دانه، درصد باروری بالا و درصد بوته های دارای بالا کاهش یافت. این محققین همچنان گزارش نمودند که هیبرید سینگل کراس ۶۴۷ نسبت به دو هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ و ۷۱۱ از مقاومت بیشتری در برابر شوری برخوردار است. هافمن و همکاران (۲۷) بیان نمودند شوری ۳/۷ دسی زیمنس بر متر باعث کاهش عملکرد ذرت نشد، اما به ازای هر واحد افزایش بیشتر شوری عملکرد دانه ۱۴ درصد کاهش یافت. آنها علت کاهش عملکرد را کاهش در تراکم بوته و جرم دانه بیان نمودند. راجهار و پال (۳۸) در آزمایش مزرعه ای روزی ۵ رقم ذرت با مقادیر مختلف شوری بیان کردند که شوری باعث کاهش سطح فتوستنتز کننده ذرت و در نتیجه کاهش عملکرد گردید.

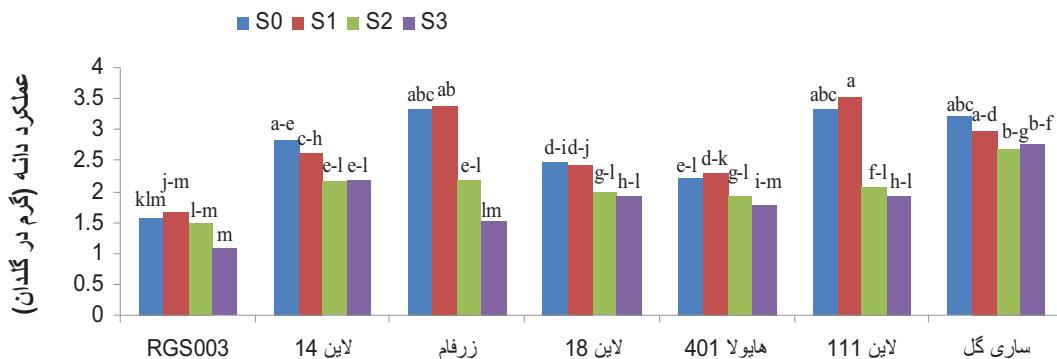
شمس الدین و فرجبخش (۹) در ارزیابی تحمل به شوری ارقام ذرت دریافتند که با افزایش از ۴ به ۱۰ دسی زیمنس بر متر وزن هزار دانه ۶۴ درصد کاهش نشان داد، که این کاهش وزن هزار دانه ممکن است به یکی از دو دلیل کاهش میزان مواد فتوستنتزی وارد شده برای بالا به دلیل اختصاص بخشی از مواد فتوستنتزی تولید شده برای تنظیم اسمزی مورد نیاز گیاه و یا کاهش طول دوره پرشدن دانه ها باشد. راجهار و پال (۳۸) در آزمایش مزرعه ای روی ۵ رقم ذرت با مقادیر مختلف شوری اظهار داشتند که وزن هزار دانه کاهش می یابد. همچنین دهقان و نادری (۶) در ارزیابی تحمل به شوری ارقام ذرت بیان نمودند که با افزایش شوری از ۲ به ۸ دسی زیمنس بر متر وزن هزار دانه کاهش یافت. بیات و ربیعی (۴) در تحقیقی بر روی کلزا بیان کردند که وزن هزار دانه در بین صفات بیشترین اثر مستقیم را بر روی عملکرد دانه داشت. انگویست و پکر (۲۳) بیان کردند که مهم ترین صفت برای انتخاب ژنتیپ های با عملکرد بالا در کلزا وزن هزار دانه می باشد زیرا این صفت از اجزای عملکرد در کلزا بوده و خیلی آسان تر از عملکرد تخمین زده می شود و وراشت پذیری بالایی دارد به طوری که تعداد خورجین در شاخه های فرعی و اصلی بعد از وزن هزار دانه بیشترین اثر مستقیم مثبت را بر روی عملکرد دانه دارد.

عملکرد دانه

عملکرد دانه به طور معنی داری تحت تأثیر ژنتیپ، شوری و اثرات متقابل ژنتیپ × شوری در سطح احتمال خطای یک درصد اختلاف معنی داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین های اثرات ساده نشان داد که عملکرد دانه در ارقام مورد بررسی از ۱/۱۱ الی ۲/۳۸ گرم در گلدان به ترتیب مربوط به رقم زرفام و لاین ۱۸ متنیز بوده است در ضمن رقم هایولا ۴۰۱ و لاین ۱۱۱ با عملکرد ۲/۳۷ و ۲/۰۵ گرم در گلدان در رتبه های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری عملکرد دانه روند کاهشی حاصل نموده است،

شکل ۶- روند وزن هزار دانه تحت اثرات متقابل شوری در ژنتیپ های مختلف کلزا

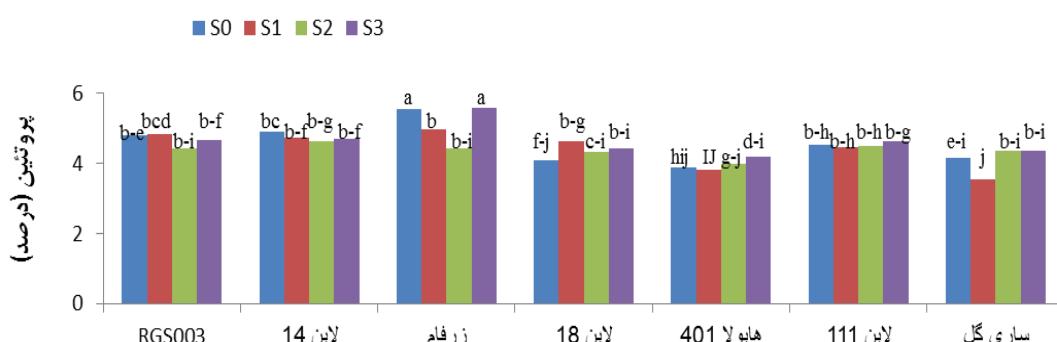
شکل ۷- روند عملکرد دانه تحت اثرات متقابل شوری در ژنوتیپ‌های مختلف کلزا

و رقم ۳ RGS003 با میزان پروتئین $4/74$ و $4/66$ در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با افزایش سطوح شوری میزان پروتئین روند پایداری پیدا کرده است، به طوریکه میزان پروتئین در سطوح صفر و 12 دسی زیمنس بر متر به ترتیب بین $4/56$ الی $4/65$ درصد متغیر بوده است. همچنین چهار سطح شوری به چهار گروه آماری نیز تقسیک گردیدند (جدول ۲). نتایج اثر متقابل سطوح ژنوتیپ و شوری در شکل ۸ درج شده است. بر این اساس عکس العمل ارقام از نظر میزان پروتئین با توجه به تغییرات سطوح شوری مشابه نمی‌باشد، به طوریکه در رقم هایولا 401 در اثر افزایش سطوح شوری مقدار این صفت نیز از سطوح صفر الی 12 دسی زیمنس بر متر بین $3/87$ الی $4/20$ درصد متغیر بوده است، همچنین ارقامی نظیر RGS003 و زرفام از روند پایداری از نظر تغییرات این صفت با توجه با افزایش سطوح شوری بخوبی دارند.

محمود و همکاران (۳۵) در تحقیقی بیان کردند که کاهش عملکرد کلزا در شرایط شوری امری طبیعی است، زیرا با توجه به این که گیاهان بخش عمده‌ای از دوره‌ی رشد خود را در معرض شوری گذارند و میزان یون‌های سمی کلرور سدیم به طور طبیعی در برگ با افزایش شوری افزایش می‌یابد. بنابراین شاید بتوان کاهش عملکرد را به تجمع زیاد یون کلرور سدیم در داخل گیاه نسبت داد.

میزان پروتئین

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که میزان پروتئین از نظر آماری تحت تأثیر ژنوتیپ، شوری و اثرات متقابل دو عاملی به ترتیب در سطح احتمال خطای یک و پنج درصد تفاوت معنی‌داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثرات ساده نشان داد که میزان پروتئین در ارقام مورد بررسی از $3/97$ الی $5/14$ درصد به ترتیب مریبوط به رقم هایولا 401 و زرفام متغیر بوده است در ضمن لاین 14

شکل ۸- روند پروتئین تحت اثرات متقابل شوری در ژنوتیپ‌های مختلف کلزا

نتیجه‌گیری

عملکرد را به تجمع زیاد بون‌ها در داخل گیاه نسبت داد. و همچنین با توجه به کاهش وزن هزار دانه و تعداد خورجین در بوته در سطح ۴ شوری (۱۲ دسی زیمنس بر متر) می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که این اجزاء حساسیت بیشتری به شوری داشته‌اند و نقش بیشتری در کاهش عملکرد دارند، ولی نتایج احتیاج به بررسی‌های بیشتر دارد.

از نتایج فوق می‌توان استنباط نمود که هر چند شوری‌های بالا سبب کاهش تولید عملکرد و اجزای عملکرد کلزا می‌شود ولیکن این گیاه تا حد زیادی به شوری‌های متوسط تحمل داشته و می‌تواند تولید قابل توجهی در شرایط تنفس شوری داشته باشد، همچنین رقم هابولا تحمل بیشتری نسبت به ۶ رقم دیگر دارا بود. بنابراین می‌توان کاهش

منابع

- ۱- احمدی س.م، و نیازی اردکانی ج. ۱۳۸۳. ارزیابی و تعیین تحمل به شوری واریته‌های مختلف کلزا با استفاده از مدل رایانه‌ای SALT. دومین کنفرانس ملی دانشجویی منابع آب و خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. ص ۱۹-۱۱.
- ۲- افراد ا، پوستینی ک، مجذون حسینی ن، طالعی ع.ر، و خواجه احمد عطاری ا. ۱۳۸۲. واکنش‌های فیزیولوژیکی ارقام کلزا (L.) در مرحله رشد رویشی نسبت به تنفس شوری. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. سال ۷، شماره ۴، ص ۱۱۲-۱۰۳.
- ۳- بیانم. ۱۳۸۸. وزارت جهاد کشاورزی، دفتر آمار و فن‌آوری اطلاعات، بانک اطلاعات زراعت.
- ۴- بیات م، و ربیعی ب. ۱۳۸۶. ارزیابی روابط بین عملکرد دانه و صفات مهم زراعی کلزا به عنوان کشت دوم در شالیزارها. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. شماره ۴۵، سال ۱۲. پائیز ۱۳۸۷.
- ۵- تدوین م.ر، و امامی. ۱۳۸۶. واکنش‌های فیزیولوژیک ۲ رقم جو به تنفس شوری و ارتباط آن با عملکرد دانه. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. شماره ۱ (الف)، ص ۲۶۲-۲۵۳.
- ۶- دهقان ا، و نادری ا. ۱۳۸۶. ارزیابی تحمل به شوری در ۳ رقم ذرت دانه‌ای. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. سال ۱۱، شماره ۴۱ (ب)، ص ۲۷۵-۲۳۸.
- ۷- رجبی ر، پوستینی ک، جهانی‌پور پ، و احمدی ع. ۱۳۸۴. اثرات شوری بر کاهش عملکرد و برخی صفات فیزیولوژیکی ۳۰ رقم گندم. مجله علوم کشاورزی. جلد ۱۲، ص ۱۶۳-۱۵۳.
- ۸- رئیسی س. ۱۳۷۳. بررسی مقدماتی ارقام مختلف کلزا در منطقه گرگان و گنبد. سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران- تبریز. ص ۱۶۵.
- ۹- شمس الدین س، و فرحبخش ح. ۱۳۸۴. اثر تنفس شوری بر عملکرد و برخی صفات زراعی و فیزیولوژیک دو هیبرید ذرت در منطقه کرمان. تولیدات گیاهی (مجله علمی کشاورزی). جلد ۳۲، شماره ۱. ص ۱۴-۱۳.
- ۱۰- شیرانی راد ا. ح، و دهشیری ع. ۱۳۸۱. راهنمای کلزا (کاشت، داشت و برداشت). نشر آموزش کشاورزی. ص ۱۶.
- ۱۱- فیضی م. ۱۳۷۷. تأثیر کیفیت آب بر عملکرد محصول گندم. گزارش نهایی شماره ۲۸۲-۲۸۲ ۷/۶-۷/۷ مرکز اسناد و اصلاحات علمی سازمان تات. مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان.
- ۱۲- کاظمی ف. ۱۳۸۳. بررسی تأثیر سطوح مختلف شوری بر روند رشد، عملکرد و اجزای عملکرد ۲ رقم کلزا بهاره، پایان نامه کارشناسی ارشد. تولیدات گیاهی مجتمع عالی آموزش و پژوهش کشاورزی رامین، دانشگاه شهید چمران اهواز. شماره ۹۶. ص ۱۸۵.
- ۱۳- کافی م، دابلیو و، و استوارت اس. ۱۳۷۷. اثرات شوری در رشد و عملکرد ۹ رقم گندم. مجله علوم و صنایع کشاورزی. جلد ۱. شماره ۱۲.
- ۱۴- میرمحمدی میدی س، و قره‌باضی ب. ۱۳۸۱. جنبه‌های فیزیولوژیک و بهنژادی تنفس شوری گیاهان. انتشارات مرکز نشر دانشگاه صنعتی اصفهان. ص ۲۴۷.
- ۱۵- هوشمند س، ارزانی ا، و میرمحمدی میدی س. ۱۳۸۴. بررسی تحمل به تنفس شوری ژنوتیپ‌های گندم دوروم حاصل از دو روش گزینش درون‌شیشه‌ای و مزرعه‌ای در مرحله گیاهچه. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۱۲. ص ۱۲۱-۱۱۲.
- 16- Ashraf M. 1989. The effect of NaCl on water relations, chlorophyll, and protein and proline contents of two cultivars of blackgram (*Vigna mungo* L.) plant and soil (1989), 205-210.
- 17- Ashraf M., Bokhari M.H., and Mehmood S. 1989. Effect of four different salts on germination and seedling growth of four *Brassica* species. J. Biol. 35: 173-187.
- 18- Ashraf M., and McNeilly T. 2004. Salinity tolerance in *Brassica* oilseeds,. Plant Sci. 23: 157-174.
- 19- Ashraf M., and Foolad M.R. 2005. Per- Sowing seed treatment- a shotgun approach to improve germination, plant,

- growth, and crop yield under saline and non- saline codition. Advances in Agronomy. 88: 223- 271.
- 20- Benlloch M., Ojeda M.A., Ramos J., and Rodriguesnavarro A. 1994. Salt sensitivity and low discrimination between potassium and sodium in plant and soil. 166: 177- 123.
- 21- Boem F.H.G., Scheiner J.D., and Lavadi R.S. 1994 .Some effect of soil salinity on growth, development and yield of rapeseed (*Brassica napus L.*). Crop Sci. 137: 182-187.
- 22- Cicek N., and Cakirlar H. 2002. The effect of salinity on some physiological parameters in two maize cultivars. BULG. Journal Plant Physiology. 28: 66-74.
- 23- Engqvist G.M., and Beker H.C. 1993. Correlation studies for agronomic characters in segregating tamili of spring oilseed rape (*Brassica napus L.*). jereditas. 118: 211-216
- 24- Francois L.E. 1994. Growth, seed yield and oil content of canola grown under saline conditions. Crop Sci. 86: 233- 234.
- 25- Food and Agriculture Organization (F.A.O). 2007. Availabe at [htt:// faostat.F. A. O. Org/Site/567/default.aspx](http://faostat.F.A.O.Org/Site/567/default.aspx). Last acsess on 01.12.2008.
- 26- Hussain A.Z., Khan I., Ashraf M., Rashid M.H., and Akhtar M.S. 2004. Effect of salt stress on some growth attributes of sugarcane cultivars CP-77-400 and Coj- 84 Int. J. Agric. Biol Vol. 6:No 1:188-191.components and seed quality .Eur.I. Agron. 5 (3): 153-160.
- 27- Hoffman G.J., Mass E.V., Prichard T.L., and Meyer J.L. 1983. Salt tolerance of corn in the Sacramento-San Joaquin Delta of California. Irrigation, Science. 4: 31 – 44.
- 28- Katerij N., Vanhoorn J.W., Hamdy A., Karam F., and Mastrorilli M. 1994. Effect of salinity on emergence and on water stress and early seedling growth of sunflower and maize. Agric. Water Manage. 26: 81- 91.
- 29- Kaya C., Higgs D., and Kirnak H. 2001. The effects of high salinity (NaCl) and supplementary phosphorus and potassium on physiology and nutrition development of spinach. BULG.J. plant physiol. 27: 47-59.
- 30- Kummar S.G., Matta Reddy A., and Sudhakar C. 2003. NaCl effects on proline metabolism in two high yielding genotypes of mulberry with contrasting salt tolerance. Plant Science, 165: 1245-1251.
- 31- Kimber D.S. 1995. Brassica oil seeds: proruction and utilization CAB international.
- 32- Lacerda C.F.D., Cambraia J., Oliva M.A., Ruiz H.A., and Prisco J.T. 2003. Solute accumulation and distribution during shoot and leaf development in two sorghum genotypes under salt stress. Environmental and Experimental Botany. 49: 107-120.
- 33- Mass E.V. 1986. Crop tolerance to saline soil and water. Proe. US Pak Biosaline Res. Workshop, Karachi, Pakistan. 205-219.
- 34- Mass E.V., and Grive E.M. 1990. Spike and leaf development in salt stressed corn. Crop Science. 30: 1309-1313.
- 35- Mahmoode S., Iran S., and Athar H.R. 2003. Intraspecific variability in sesame (*Sesamum indicum*) for various quantititive and qualitive attributes under differential salt regimes. J. Res (Sci), Bahauddin zakariya university, multan pakistan. 14 (2): 177-186.
- 36- Mendham N.J., and Salisbury P.A. 1995. physiology . crop developmentin. Growth and yield . CAB International. 11-67.
- 37-Munns R., and Jams R.A. 2003. Screening method for salinity tolerance: a case study with tetraploid wheat. Plant Soil. 253: 201- 218.
- 38-Raghbar C.S., and Pal B. 1994. Effect of saline water on growth, yield and contributory Characters of various corn cultivars. Agriculture Research. 15: 351-356.
- 39- Sana M., Ali A., Malhk M.A., Saleem M.F., and Rafiq M. 2003. Comparative yield potential and pil content of different canola cultivars (*Brassica napus L.*) Pakistan of agronomy. 2 (1): 1-7.
- 40- Sakr M.T., EL-Emery M.E., Fouada R.A., and Mowufy M.H. 2007. Role of same antioxidants in alleviatiny soil salinity strees. J. Agric. Mnsoura univ., 32: 9751-9763.
- 41- Scarisbrick D.H., and Daniels R.W. 1986. Oil seed rape first published in great Britain by coollins professional and technical books.
- 42-Singh R.R., and Singh D.P. 2001. Effect of moisture stress on morphological parameters and productivity of poaceous crops. Agro Botanical Publishers India, Bikaner. 241- 246.

Effect of Salinity Stress (NaCl , CaCl_2) on Seasl Yield and Yield Components of Spring Rapeseed (*Berassica napus L.*)

A. Cherati^{1*} - F. Abbaszadeh² - V. Rameeh³ - R. Rezaei Sokht Abandani⁴

Received: 10-10-2011

Accepted: 12-2-2012

Abstract

Salinity is one of restriction factor for agricural production. Due to expanding of soil salinity in our country, development of salinity resistant variety makes yield and agriculture prodntion increasing. In order to evolution of salinity due to NaCl and CaCl_2 effects on yield and yield components of spring rapeseed, a factorial experiment in arrany e of completely randomized design with threereplications was carried out at green house condition in Agricuturnl and Nautral Research center of Mazandaran in 2009. Four levels of salinity including 0, 4, 8 and 12 ds/m^{-1} were considered as factor 1 and factor 2 was included inpesed genotypes including (Zarfam, sarigol, L₁₄, L₁₈, L₁₁₁, RGS003 and Hayola₄₀₁). The traits including seed yield, plant height, leaf numbers, wet and dry weight, number of seed yield, pods per plant, pods per main stem, seeds per pod, pods length and 1000 seed eight were increased with salinity levels increasing. But protein was increased due to salinity incrasing It seems amony the genotypes , L₁₈ and hayola 401 with high seed yield had high effieieny in saline environment and zarfam was more susceptible to salinity in zarfam variety, the protein significantly was incresed due to salinity increasing.

Keywords : Rapeseed, Salinity, Seed yield, Yield Components.

1,3- Assistant Professors, Researches Center and Natural Resources of Mazadaran Province, Mazandaran, Iran
(*- Corresponding Author Email: Acherati@yahoo.com)

2- Islamic Azad University of Bojnord Branch, Graduate Student of Agronomy Department, Bojnord, Iran.

4- Islamic Azad University, Science and Research Branch of Tehran, Department of Agronomy and Young Researcher Club Member Talent, Tehran, Iran